

Várad Péter

BÀGH A' CHAISTEIL

Az év egyetlen perzselő délutánja Skóciában.
A Nap zizegve forr Castlebay öblében,
mint pezsgőtabletta a pohárban.
A kék égen apró buborékok mindenütt,
az aszfaltsík tükröződik a forró levegőben,
és úgy fonódik össze saját magával,
mint a várakozás a türelemmel.

Mintha ugyanolyan magasan járnánk
a táj fölött, mint a Nap, magával ragad
bennünket a kivételes pillanat érzése.

Ha balra nézünk, az út érintetlenül
tűnik el egy kanyar mögött. Kilométerekre
az egyetlen fa árnyékában várakozunk.
A megpörkölődött levelek zizegése egybeolvad
a széllel, mint a gyerekek zsvajgása az intézet udvarán.

Várjuk, hogy alábbhagyjon a hőség.
Valahonnan a közvetlen közelünkből zörgést hallok.
Körbenézek, de nem látni semmit.
Az emlékek váratlan motozása.
Itt vannak, pont mögöttünk.

Kalligram, 2011/5.

(Várad Péter 1976-ban született Budapesten. Verset, prózát és tanulmányt ír.)

Szkárosi Endre

STILL EUROPE

mindig ez a veres
a konstruktivista szörny nyakán
egy indiánfilmben énekel
vakító gömbjében a tűznek
az árnya hólyagos
festett kápód imád
a láva szeme harmincszor fényesebb a Napnál
dőlésszögben pontosan tátong
idegen idegen egyensúly
szőreg tétlen a hárfán
tovább!
a hűvös értelem oly pontos
fény ellen fogalmaz
ha hangot ad az látszik
és rendezett az olvasat
a rend nem egyszeri behatás
oly sok fény oly sok mozdulat
ahogy visszazuhan a drót egén
és újra húrjába csap
az égigérő fa
végeláthatatlanul vezet
hajukkal ajkaik közt néhány
beburkolt csontváz didereg
hordják a szétfakult színeket
alvadt szurokfekete homlokuk
parányi fényes kéz
a csúcsot igyekeztén megragadni
harmincszor fényesebben a Napnál
lápon térdén holtan
fénylő derékkal hólabdát tol
a bárba igyekszik de gyorsan

Magyar Műhely, 156. (2011/2.)

(Szkárosi Endre 1952-ben született Budapesten. Verset, esszét, tanulmányt ír. József Attila-díjas.)